

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Karlem Kavalírem ve věci žalobkyně obchodní společnosti **Východočeská energetika, a.s. se sídlem v Hradci Králové**, Sladkovského 215, IČ 60108720, za účasti 1/ [REDACTED], bytem v [REDACTED] a 2/ [REDACTED], bytem tamtéž, o žalobě proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrálního pracoviště [REDACTED], se sídlem v [REDACTED] (dále jen „správní orgán“), ze dne 7. 3. 2005, č.j. [REDACTED], t a k t o :

- I. Žaloba na povolení vkladu práva věcného břemene k pozemku parc.č. [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED] na základě smlouvy ze dne 20. 1. 2005 se **zamítá.**
- II. Účastníci nemají právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozhodnutím správního orgánu byl zamítnut návrh na vklad věcného břemene do katastru nemovitostí podle smlouvy, kterou uzavřela žalobkyně jako oprávněná s povinnými [REDACTED] a [REDACTED] (dále jen „povinní“) dne 20. 1. 2005. Správní orgán zamítl návrh na vklad v podstatě z následujících důvodů.

Podle čl. II předmětné smlouvy zřizují povinné věcné břemeno ve prospěch oprávněného z věcného břemene a pro každého dalšího právního nástupce. Podle ust. § 151a obč. zák. jsou práva odpovídající věcným břemenům spojena buď s vlastnictvím určité nemovitosti, nebo patří určité osobě. V dané věci bylo pravděpodobně úmyslem stran, aby svědčilo určité osobě. Podle ust. § 151p obč. zák. v takovém případě zaniká toto právo nejpozději smrtí nebo zánikem oprávněné osoby. Oprávněná osoba musí být konkrétně určena a její právo odpovídající věcnému břemeni je nepřevoditelné a časově omezené. Z toho vyplývá, že předmětná smlouva je nesrozumitelná, neboť oprávněnou může být jen žalobkyně. Zřízení věcného břemene ve prospěch jejích právních nástupců je pojmově neslučitelné se zákonem. Vzhledem k tomu návrh na vklad nesplňuje podmínky pro povolení vkladu práva do katastru nemovitostí uvedené v ust. § 5 odst. 1 písm. c/ zákona č.265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv do katastru nemovitostí v platném znění (dále jen „zákon o zápisech“), neboť právní úkon není určitý a srozumitelný. Správní orgán musel proto návrh dle § 5 odst. 2 cit. zák. zamítnout.

Ve včas podané žalobě žalobkyně označila jako žalovaného Katastrální úřad pro Královéhradecký kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE]. Následně v souladu s ust. § 250a o.s.ř. chybně označeného žalovaného vypustila. V žalobě vyslovila námitku, že „žalovaný smlouvu o zřízení věcného břemene ve prospěch žalobce měl zapsat“ vzhledem k ust. § 41 obč. zák. Žalobce byl ve smlouvě přesně označen. Pokud jde o přechod práva věcného břemene na právního nástupce, je to možné v souladu s ust. § 36 odst. 1 písm. f/ vyhl.č. 190/1996 Sb. za předpokladu doložení příslušných listin a je tak učiněno záznamem. Pokud měl správní orgán pochybnosti o neurčitosti právních nástupců žalobkyně, měl učinit zápis ve prospěch žalobkyně a neslučovat v řízení označení žalobkyně a přechod práv z věcného břemene. Žalobkyně proto navrhla, aby bylo vydáno rozhodnutí, jímž se vklad práva odpovídajícího věcnému břemeni povoluje.

Další shora uvedení účastníci se vzdor výzvě k věci nevyjádřili. Stanovisko právě tak jako žalobkyně nezaujali ani stran souhlasu s projednáním věci bez nařízení jednání ve smyslu ust. § 115a o.s.ř. Přitom byli krajským soudem upozorněni na následky nečinnosti. Krajský soud proto v řízení podle části páté hlavy třetí o.s.ř. posoudil věc bez nařízení jednání dle skutkového stavu vyplývajícího ze správního spisu katastrálního úřadu (§ 250e odst. 2 o.s.ř.), když žalobkyně nenavrhla provedení jiných důkazů. Skutkový stav odpovídá tak popisu dle odůvodnění rozhodnutí (viz shora druhý odstavce odůvodnění tohoto rozsudku).

Z hlediska právního posouzení dané věci je třeba souhlasit se správním orgánem. Podle ust. § 5 odst. 1 zákona o zápisech katastrální úřad v řízení o povolení vkladu před svým rozhodnutím zkoumá, zda

- a) navrhovanému vkladu není na překážku stav zápisů v katastru,
- b) navrhovaný vklad je odůvodněn obsahem předložených listin,
- c) právní úkon, týkající se převodu vlastnického práva nebo zřízení nebo zániku jiného práva je určitý a srozumitelný,
- d) právní úkon je určen v předepsané formě,
- e) účastníci řízení jsou oprávněni nakládat s předmětem právního úkonu,
- f) účastník řízení není omezen právními předpisy, rozhodnutím soudu nebo rozhodnutím státního orgánu ve smluvní volnosti týkající se věci, která je předmětem právního úkonu,
- g) k právnímu úkonu účastníka řízení byl udělen souhlas podle zvláštního předpisu.

Katastrální úřad tyto skutečnosti zkoumá ke dni podání návrhu na vklad. Jsou-li podmínky vkladu splněny, rozhodne o povolení vkladu kladně, v opačném případě návrh zamítne (§ 5 odst. 1 a 2 zákona o zápisech).

Správní orgán odůvodnil zamítnutí návrhu na vklad nesplněním podmínky dané ustanovením § 5 odst. 1 písm. c/ zákona o zápisech, tj. podmínky určitosti a srozumitelnosti právního úkonu. Správně konstatoval, že z obsahu předmětné smlouvy vyplývá, že sjednané právo odpovídající věcnému břemeni není spojeno s vlastnictvím určité věci, ale že vůlí účastníků smlouvy bylo, aby svědčilo určité osobě (ad personam). Z ustanovení § 151p odst. 4 obč. zák. o zániku práva odpovídajícího věcnému břemeni pak dovodil neurčitost právního úkonu, když ze zákona v tomto případě dochází k zániku práva zánikem žalobkyně jako právnické osoby. Pokud tedy ve smlouvě účastníci sjednali jeho zřízení ve prospěch žalobkyně jako oprávněné a kromě toho pro každého dalšího právního nástupce, šlo o rozpor se zákonem a o nesplnění podmínek pro vklad (srov. např. s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 12. 1996, č.j. 22Ca 388/96-9). Pokud žalobkyně argumentovala tím, že měl správní orgán přihlídnout k ust. § 41 obč. zák., mýlila se, neboť by tím měnil nepřipustným způsobem obsah dvojstranného právního úkonu. Poukaz na ust. § 36 odst. 1 písm. f/ vyhl. č. 190/1996 Sb. je pak zcela nepřípadný.

Krajskému soudu proto nezbylo, než uzavřít, že nebyly v dané věci splněny podmínky pro vklad do katastru nemovitostí a správní orgán proto rozhodl v souladu se zákonem. Žalobu proto bylo nutno dle ust. § 250i o.s.ř. zamítnout.

Podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. přizná soud účastníku, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla ve věci neúspěšná, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Pokud jde o další účastníky, kteří byli v řízení nečinní, nebylo zjištěno, že by jim nějaké náklady řízení vznikly. Krajský soud proto musel vyslovit, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku se lze odvolat do patnácti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Hradci Králové. O odvolání by rozhodoval Vrchní soud v Praze.

V Hradci Králové dne 10. října 2005

Soudce:

